У полі, гей ,у полі
Літають три соколи,
А я собі думаю,
Чому я крил не маю?

Коби ж то крила, крила,
Полетів би-м, де мила,
Полетів на Підгір'є,
Де милої подвір'є.

"Що робиш ти, мій маю?"
"Васильчик підливаю,
Васильчик підливаю,
Василеньчик та й руту,
Відтак барвінок буду".

"Ой мила, ти мій світе,
Даруй мені дві квіти,
Дві квіти за кресаню
По нашому коханю".

———————————

У полі, гей, у полі
Літають три соколи...
"Соколи — не голуби,
А любчик мені любий.

Ой любчику мій красний,
Як соколонько ясний,
Чому ти мня покинув?
Чому? Скажи, бо гину".

"Загинеш, любко моя?
Ой гоя, дана, гоя,

Ой дана, гоя, дана!
Не мінюся за пана!"

"За пана, вражий сину? —
На збитки не загину!
Ой ні, ні, ні, голубе!..
Який же ти ми любий!"

———————————

У полі, гей, у полі
Літають три соколи,
А я собі думаю,
Чому я не літаю?

Коби я міг летіти!
Ци знаєш? — там, де квіти,
Ци знаєш? — там, де бори
Ружеві понад море, —

Там віля, там світлиця;
Там ясна, як зорниця,
Як зірка серед ночі,
Там мила, чорні очі.

А я би-м сів на ганку,
Сидів би-м без устанку,
Сидів би-м штири літа,
Сидів би-м, кілько світа.

———————————

У полі, гей, у полі
Літають три соколи,
Літають пара в пару...
Подайте ми шездару.

Подайте, най щебечу,
Миленького прикличу,
Миленького з Підгір'я
До моєго подвір'я.

"Прийди, прийди, коханку,
Далеко ще до ранку,
Далеко ще до зорі, —
Прийди, прийди, я в борі".

"До бору? Ні, ніколи,
Бо скорпіон мня вколе;
Бо скорпіон мня вкусить,
А милий вмерти мусить".

———————————

"Ой, як же я загину, —
Де, мила, мня сховаєш?.."
"Сховаю тя в калину,
Бо ти мене кохаєш.

Калина — білі квіти,
В калині вітер віє,
Там буду я сидіти,
Зо мною соловіє;

Вно буде си співати
На усілякі нути,
Я буду приграваті —
Далеко буде чути.

Далеко? Ні, близенько, —
До тебе у могилу:

Не чуєш ти, серденько,
Не чуєш твою милу?"